

2) 3. Vædringsforflaget 2 b:

- a) 3. 1ste Stykke 6te Linie forandres „alt forsaavidt“ til „for“.
- b) 3. samme Stykke 7de Linie forandres „hans Husstand“ til „Husstanden“.
- c) 3. Stedet for samme Stykkes andet Punktum sættes:
 „Endvidere kan Stævning forkyndes for Indstævnte paa Kontor, Værksted eller andet fast Forretningslokale, hvor han har Ansettelse eller Arbejde, naar han personlig træffes der“.
- d) De 3½ første Linier af andet Stykke affattes saaledes: „Opholder Indstævnte sig udenfor Riget, og kan Stævning ikke forkyndes for ham her i Riget efter de i foregaaende Stykke givne Regler, skal Stævningen forkyndes o. s. v.“
- e) 3. andet Stykke 12te Linie forandres „Eiendoms“ til „Eiendomsdoms“.

3) 3. Vædringsforflaget 3:

1ste Punktum affattes saaledes: „For Overretterne ligesom for Underretterne skal den almindelige Eksekutionsfrist i Domme, der gaa ud paa Betaling af Penge, være 15 Dage og i Politii, Gjæsterets- samt Svog Handelsretsager 3 Dage fra Dommens Forkyndelse at regne“.

Samtlige Lovforflagets Paragrafer, de stillede Vædrings- og Vædringsforflag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under Et.

Formanden (Høgshov): Jeg maa gjøre opmærksom paa, at der i Vædringsforflagene i Udvalgets Betænkning er indløbet nogle Trykfeil. Foran Vædringsforflaget til § 3. under Nr. 2 b. skulde der have staaet „Af Udvalget“, idet det nemlig kun er Vædringsforflaget under Nr. 2 a., der er stillet af et Mindretal i Udvalget. Dernæst skal der i Vædringsforflaget under Nr. 6 til § 9 staa „1ste Juli“ i Stedet for „1ste Januar“, og naar der i Vædringsforflaget under Nr. 7 til § 10 staa „Førerne“, skal det selvfølgelig være „Førerne“.

Ordføreren (Klein): Maatte jeg til disse Trykfeil, som den høitærede Formand har gjort opmærksom paa, endnu føie en, der findes i Vædringsforflaget 2 b, 2det Stykke, 12te og 13de Linie. Der staa: „Stævninger til Mortifikation og Eiendoms-Erhvervelse“; men der skal i Stedet for de

2 sidstnævnte Ord staa: „Eiendomsdoms-erhvervelse“. Det er, som Manuskriptet viser ingen Skrivfeil, men en Trykfeil. Jeg hender særlig Opmærksomheden herpaa, fordi derved et af de af Justitsministeren stillede Vædringsforflag, nemlig Nr. 2 e. bortfalder. Forsaavidt ærede Medlemmer, hvad jeg forudsætter, have gennemlæst den ikke meget lange Betænkning, der er afgiven af Udvalget, vil man derved, tror jeg, være kommen paa det Rene med Udvalgets Stilling til Sagen. Man vil se at Udvalget tilraader at slutte sig til Lovforflaget, forsaavidt det gaar ud paa at forkaste visse af de nugældende procesuelle Friste, navnlig Stævningsvarsler og de Friste, der gjælde med Hensyn til Paaank og Eksekution. Man foreslaar kun at gjøre en mindre Vædring i den Henseende, idet man har haft Betænkning ved at gjøre Appellfristen for Anker til Høiesteret til kun at være 4 Maaned; man har foreslaaet at bestemme den til 6 Maaned. Ligeledes vil det ses, at der i Vædringsforflaget under Nr. 4 c. til § 7 er foretaget den Forandring, at man sætter den Frist, som der gives til paany at indbringe en Sag, der er bleven afvist, til 1 Maaned i Stedet for 14 Dage. Og saa denne Termin af 14 Dage er nemlig efter Udvalgets Mening for kort. En yderligere Begrundelse vil jo have sin Banfælgelse. Det beror jo her altid paa et Skjøn. Indtil videre vil jeg forudsætte, at man vil berolige sig ved det Skjøn, som i den Henseende er afgivet af Udvalget, der jo vel maa siges at tælle forskellige jaghyndige Elementer. Naar der ibrigt foreligger Vædringsforflag i noget større Omfang, har det sin Grund deri, at Udvalget har troet, at det vilde være hensigtsmæssigt og rigtigt saa vidt som muligt at undgaa i Loven Henviisninger til andre Love, hvor det lod sig gjøre uden stor Bidtøftighed, at sætte ind i selve Loven, hvad der skal være gjældende Regel paa de forskellige Omraader. For at nævne et Eksempel: Naar det i en af Paragraferne siges, at Eksekutionsfristen i almindelige Sager skal være den samme for Overretten som for Underretten uden at man har sagt, hvor lang den er, har Udvalget meent, at det vilde være behageligt og bekvemt for Folk i Almindelighed, om man satte ind i Loven, hvad der er og skal være Eksekutionsfrist. Dette nævner jeg kun som Eksempel, uden at jeg ibrigt skal anse det for nødvendigt at gennemgaa alle de enkelte Forslag, som have samme Karakter og hvorfor der ibrigt jo nærmere er gjort Rede i Betænkningen. Samtidig med, som saaledes har anset det for rigtigt i selve Loven at indfætte for-